

عصبانیت عجیب پیرلو

از ستاره ایرانی

شباب‌الاهلی در هفته پنجم لیگ امارات در دیداری جنجالی برابر دبی یونایتد به تساوی یک-یک رسید؛ مسابقه‌ای که دو ملی‌پوش ایرانی در مهم‌ترین اتفاق آن نقش داشتند و در نهایت اعتراض شدید آندره‌آ پیرلو، سرمربی دبی یونایتد را به دنبال داشت. ماجرا از دقیقه ۶۶ آغاز شد؛ جایی که دروازه‌بان دبی یونایتد به دلیل مصدومیت یکی از هم‌تیمی‌هایش قصد داشت توپ را به بیرون بزند، اما توپ به سعید عزت‌اللهی رسید. هافبک ایرانی با این تصور که بازیکن مصدوم از زمین بلند شده و نیازی به توقف بازی نیست، مسابقه را ادامه داد. تنها ۲۸ ثانیه بعد، توپ به سردار آزمون رسید و مهاجم ایرانی پس از برخورد با دروازه‌بان حریف در محوطه جریمه سرنگون شد.

داور بلافاصله نقطه پناhti را نشان داد؛ تصمیمی که اعتراض شدید بازیکنان دبی یونایتد را به همراه داشت. صحنه برای بررسی به VAR رفت، اما پس از بازیبنی نیز رأی داور تغییر نکرد. عزت‌اللهی پشت توپ ایستاد و با تبدیل پناhti به گل، شباب‌الاهلی را از شکست نجات داد. با این حال پیرلو از تصمیم عزت‌اللهی برای ادامه دادن بازی به‌شدت ناراحت بود و آن را برخلاف روح فوتبال می‌دانست. در نهایت، نقش دو بازیکن ایرانی در این صحنه پرحاشیه، مهم‌تر از نتیجه تساوی شد؛ آزمون پناhti گرفت و عزت‌اللهی آن را به گل تبدیل کرد، اما اعتراض پیرلو همچنان بخش اصلی داستان این مسابقه باقی ماند.

بازدید تیم امید

از محل برگزاری بازی‌ها

با توجه به تصمیم مسئولان برگزاری مسابقات فوتبال بازی‌های آسیایی ناگویا ۲۰۲۶، تیم‌های حاضر در مرحله گروهی اجازه برگزاری تمرین در ورزشگاه‌های محل برگزاری دیدارها را ندارند و صرفاً فرصت دارند به مدت ۳۰ دقیقه از فضای ورزشگاه، شرایط زمین و اتمسفر محل مسابقه آگاهی پیدا کنند. بر همین اساس، اعضای تیم ملی امید ایران صبح روز گذشته در ورزشگاه wave kariya حاضر شدند و ضمن بازدید از بخش‌های مختلف محل برگزاری مسابقات، برای دقایقی در فضای زمین مسابقه حضور پیدا کردند تا پیش از آغاز رقابت‌ها شناخت بهتری از محیط برگزاری دیدارهای خود داشته باشند. این استادیوم از ورزشگاه‌های نسبتاً کوچک محل برگزاری رقابت‌های فوتبال بازی‌های آسیایی ناگویا محسوب می‌شود و قرار است دیدارهای مرحله گروهی تیم‌های ایران، امارات، چین و کره شمالی در این ورزشگاه برگزار شود. تیم ملی امید ایران ساعت ۸:۳۰ صبح روز چهارشنبه نخستین دیدار خود در مرحله گروهی را مقابل تیم امید امارات برگزار خواهد کرد و پس از آن برابر چین و کره شمالی به میدان می‌رود.

آخرین شرایط دختران فوتسال

پیش از المپیک

سرمربی تیم ملی فوتسال جوانان بانوان با اشاره به برگزاری پنجمین اردوی آماده‌سازی این تیم در مشهد مقدس گفت: «در این مرحله از اردو تمرکز اصلی کادر فنی بر افزایش آمادگی جسمانی بازیکنان و اجرای دقیق‌تر تاکتیک‌های تیمی در فازهای مختلف حمله و دفاع است و تلاش می‌کنیم با ارزیابی دقیق نفرات، بهترین ترکیب را برای ادامه مسیر انتخاب کنیم.» فاطمه شریف درباره آخرین وضعیت تیم ملی فوتسال جوانان بانوان اظهار داشت: «پنجمین اردوی آماده‌سازی تیم از ۲۱ تا ۲۸ شهریورماه در شهر مشهد برگزار می‌شود و در این مرحله ۱۹ بازیکن در اردو حضور دارند. خوشبختانه روند آماده‌سازی تیم طبق برنامه‌ای که از قبل طراحی کرده‌ایم در حال انجام است و در هرادو تلاش می‌کنیم نقاط قوت و ضعف بازیکنان را با دقت بیشتری بررسی کنیم.»

وی افزود: «با توجه به اینکه هدف اصلی ما حضور قدرتمند در رقابت‌های المپیک جوانان جهان است، برنامه آماده‌سازی را مرحله به مرحله پیش می‌بریم. برای ما صرفاً افزایش آمادگی بدنی یا برگزاری تمرینات تاکتیکی مطرح نیست، بلکه تلاش می‌کنیم بازیکنان از نظر فنی، ذهنی و همچنین هماهنگی تیمی به سطحی برسند که بتوانند در شرایط مسابقه بهترین عملکرد خود را ارائه دهند.»

اکسلسیور

باز هم با جهانبخش باخت

تیم‌های فوتبال اکسلسیور و اوترخت در هفته ششم اردیوبسه هلند امروز یکشنبه ۲۲ شهریور و از ساعت ۱۳:۴۵ به وقت تهران به مصاف هم رفتند که این بازی با برتری ۲ بریک تیم اوترخت خاتمه یافت.

علیرضا جهانبخش و دیگر ایرانی اکسلسیور از دقیقه ۸۰ وارد زمین شد و در مدت زمان ۲۰ دقیقه‌ای که فرصت بازی پیدا کرد موفق نشد از شکست تیمش جلوگیری کند. تیم اکسلسیور با انجام ۶ بازی و کسب ۱۰ امتیاز در رده ششم جدول ۱۸ تیمی اردیوبسه قرار دارد.

دیدارهای شش هفته و مسابقات معوقه لیگ برتر در ۳۱ روز برگزار می‌شود

قطار لیگ در تونل وحشت

فشردگی فعلی شاید اجتناب‌ناپذیر باشد، اما تبعات آن برای کیفیت لیگ، سلامت بازیکنان و عملکرد نمایندگان ایران در آسیا موضوعی نیست که بتوان به‌سادگی از کنار آن عبور کرد

هفته دهم از ۲۹ مهر آغاز می‌شود. بنابراین برای بعضی تیم‌ها فاصله میان دو مسابقه تنها چهار روز خواهد بود. در ادامه نیز از هفته دهم تا یازدهم و سپس هفته دوازدهم، همین الگوی فشرده تکرار می‌شود؛ به گونه‌ای که برخی تیم‌ها در فاصله‌ای حدود یک ماه، چندین بار با فاصله چهار یا پنج روزه بازی خواهند کرد.

در صورتی که مسابقات لغوشده در همان زمان پیش‌بینی شده برگزار می‌شد، امکان ایجاد فاصله‌ای نزدیک به شش روز میان بسیاری از دیدارها وجود داشت. اما جابه‌جایی مسابقات باعث شده بخش قابل توجهی از بازی‌ها در فاصله کوتاه‌تری قرار بگیرند و فرصت ریکاوری تیم‌ها کاهش پیدا کند.

این شرایط برای تیم‌های حاضر و دیدارهای معوقه هفته هفتم در روزهای ۲۱ و ۲۲ مهر برگزار خواهد شد. به این ترتیب، برخی تیم‌ها تنها چهار تا پنج روز پس از مسابقه قبلی دوباره به میدان می‌روند.

فشار برنامه در ادامه نیز حفظ می‌شود. هفته نهم در روزهای ۲۵ تا ۲۷ مهر برگزار خواهد شد و

زمان محدود آماده‌سازی نیز به فشار موجود اضافه خواهد شد. در چنین شرایطی، مهم‌ترین نگرانی، افزایش فرسودگی و احتمال مصدومیت بازیکنان است. وقتی یک تیم مجبور

است هر چهار روز یک‌بار بازی کند، عملاً زمان زیادی برای ریکاوری کامل، تمرین تاکتیکی و آماده‌سازی جسمانی باقی نمی‌ماند.

سازمان لیگ با محدودیت‌های

ناشی از فیفادی، مسابقات آسیایی و ضرورت پایان به‌موقع فصل، انتخاب‌های محدودی دارد؛ اما این برنامه بار دیگر ضعف تقویم‌گذاری بلندمدت فوتبال ایران را نمایان می‌کند. فشردگی فعلی شاید

عکس: فدراسیون فوتبال

اجتناب‌ناپذیر باشد، اما تبعات آن برای کیفیت لیگ، سلامت بازیکنان و عملکرد نمایندگان ایران در آسیا، موضوعی نیست که بتوان به‌سادگی از کنار آن عبور کرد.

چند بازیکن تاریخ‌ساز عبودی او را در ناگویا همراهی می‌کنند؟

نسل سوخته جاکارتا

موفقیت در رده نوجوانان به‌خودی خود ارزشی ندارد اگر بازیکن پس از آن وارد یک مسیر مشخص نشود. تیم‌های پایه ساخته می‌شوند، در مسابقات جهانی نتیجه می‌گیرند، چند بازیکن مورد توجه قرار می‌گیرند و سپس بخش مهمی از آن نسل در فاصله نوجوانی تا بزرگسالان از چرخه رقابت کنار می‌روند. نمونه مقایسه‌ای روشن، همان تیم برزیلی است که در جاکارتا با دو گل از ایران پیش افتاد اما در نهایت ۲ بر ۳ شکست خورد. در آن مسابقه، رایان گل اول برزیل را زد و استوانو نیز از روی نیمکت وارد زمین شد. حالا استوانو و رایان همچنان در مسیر فوتبال ملی برزیل قرار دارند و استوانو در چرخه فعلی تیم ملی بزرگسالان برزیل نیز حضور دارد. این تفاوت فقط به برزیل محدود نیست. انگلیس هم در همان جام جهانی با ایران بازی کرد؛ مسابقه‌ای که با شکست ۲ بریک ایران تمام شد. در فوتبال این کشورها، بازیکن مستعد پس از یک تورنمنت پایه رها نمی‌شود؛ باشگاه، فدراسیون و تیم‌های ملی رده‌های مختلف تلاش می‌کنند مسیر رشد او را ادامه دهند. در ایران اما فاصله میان «کشف استعداد» و «ساختن بازیکن» همچنان زیاد است. حضور چهار بازیکن از یک نسل ۲۳ نفره در تیم امید، پیش از آغاز ناگویا، باید زنگ هشدار باشد. اگر قرار است تیم امید ناگویا سکوی پرتاب نسل بعدی باشد، باید از همین حالا پرسید نسل جاکارتا کجا رفت و چرا تعداد زیادی از آن بازیکنان حتی به مرحله بعدی نرسیدند؟ ناگویا فرصتی است برای اینکه دوباره همان اشتباه تکرار نشود. اگر قرار باشد چند بازیکن درخشش داشته باشند و بعد دوباره فراموش شوند، فوتبال ایران نه نسل‌سازی کرده و نه آینده ساخته است.

پیش از آنکه تیم ملی امید ایران را ناگویا به میدان برود و نسل جدید فوتبال ایران برای بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ در معرض یک آزمون تازه قرار بگیرد، بد نیست یک قدم به عقب برداریم؛ به جاکارتا، به نوامبر ۲۰۲۳ و به نسلی که آن روزها تصور می‌شد می‌تواند بخشی از آینده فوتبال ایران را بسازد. نسلی که در جام جهانی نوجوانان اندونزی نه‌تنها از گروهش صعود کرد، بلکه در یکی از به‌یادماندنی‌ترین بازی‌های تاریخ فوتبال پایه ایران، برزیل را ۳ بر ۳ شکست داد.

حالا کمتر از سه سال بعد، وقتی فهرست تیم امید برای ناگویا را کنار فهرست همان تیم حسین عبودی می‌گذاریم، یک واقعیت نگران‌کننده خودش را نشان می‌دهد: از آن نسل فقط چهار بازیکن باقی مانده‌اند؛ کسری طاهری، اسماعیل قلی‌زاده، رضا غندی‌پور و امیرمحمد رزاقی نیا. یعنی بخش بزرگی از بازیکنانی که قرار بود از مرحله نوجوانان به رده‌های بالاتر منتقل شوند، در این مسیر گم شده‌اند.

آرشا شکوری، محمدحسین شریفی، سمیر حبیبوایی، ابوالفضل ذلیخایی، ابوالفضل زمانی، علیرضا هماثی‌فرد، نیما اندرز، علیرضا شریفی، عرفان درویش‌عالی، ابوالفضل موردی، ضرام سعداوی، مهدی جنادله، محمد عسکری، یعقوب پراجعه، سیدفرجاد فیاض، حمیدرضا ششمی و ماهان صادقی، نام‌هایی هستند که در آن نسل حضور داشتند اما حالا در فهرست امید ناگویا دیده نمی‌شوند. این غیبت لزوماً به‌معنای پایان مسیر حرفه‌ای آنها نیست، اما وقتی تعدادشان این قدر زیاد است، نمی‌توان آن را صرفاً اتفاقی تلقی کرد.

در ایران برای نسل‌ها برنامه مستمر وجود ندارد.

گل محمدی حالا نخستین شکست خود در فوتبال عراق را تجربه کرده است؛ شکستی که بیش از هر چیز، ضعف دهوک در حفظ برتری و مدیریت بازی را برجسته می‌کند. در ترکیب این تیم نیز همچنان خبری از حضور محمدرضا سلیمانی در ترکیب اصلی نبود و سینا مریدی و سینا اسدبیک‌ی از ابتدا بازی کردند. دهوک با یک برد، پنج تساوی و یک شکست، هشت امتیازی و دهم جدول است؛ آماری که برای تیمی با ادعای رقابت در بالای جدول، چندان امیدوارکننده نیست.

الطیبه نیز در میسان مقابل نسط قرار گرفت؛ تیمی که هنوز در فصل جدید طعم پیروزی را نچشیده بود. با این حال، اخراج حسین جبار در نیمه نخست معادلات را تغییر داد. الطیبه با یک بازیکن کمتر نتوانست فشار میزبان را کنترل کند و در دقایق ۷۷ و ۸۲ دو گل دریافت کرد تا دومین شکست فصل خود را متحمل شود. منصوریان و الطیبه پیش از این مسابقه تنها

دهوک پیش از هفته هفتم هنوز در لیگ عراق شکست نخورده بود، اما این رکورد بیش از آنکه حاصل اقتدار تیم باشد، محصول تساوی‌های پیاپی بود. شاگردان گل محمدی از شش بازی قبلی تنها یک برد داشتند و ۵ بار به تساوی رسیده بودند. بنابراین، دهوک اگرچه بدون شکست بود، اما از نظر نتیجه‌گیری شرایطی ایده‌آل نداشت.

مقابل الکرخ، تیم قعرنشینی که در شش هفته نخست حتی یک پیروزی هم به‌دست نیاورده بود، انتظار می‌رفت دهوک بتواند سه امتیاز را به حساب خود واریز کند. ایگور هنریک در دقیقه ۳۹ تیم گل‌محمدی را پیش انداخت، اما مامادو سورو پیش از پایان نیمه نخست کار را به تساوی کشاند. یونس محمود در آغاز نیمه دوم دوباره دهوک را جلو انداخت، ولی این برتری نیز دوام نداشت. الکرخ در دقایق ۶۳ و ۸۲ دو گل زد تا یکی از غیرمنتظره‌ترین نتایج هفته رقم بخورد.

مرتضی طه‌وری

خبرنگار

هفته هفتم لیگ ستارگان عراق برای دو مربی ایرانی شاغل در این مسابقات، تصویری متفاوت از آنچه در هفته‌های گذشته دیده بودیم به نمایش گذاشت. یحیی گل محمدی و علیرضا منصوریان که با دهوک و الطیبه به‌دنبال تثبیت جایگاه خود در فوتبال عراق هستند، این هفته نه‌تنها امتیازی به‌دست نیاوردند، بلکه هرکدام با شکست‌هایی روبه‌رو شدند که از نظر شرایط حریف، قابل تأمل بود؛ یکی مقابل تیم قعرنشین باخت و دیگری برابر تیمی که هنوز در فصل جدید پیروز نشده بود. این نتایج بار دیگر نشان داد که حضور مربیان ایرانی در فوتبال عراق، بدون ثبات فنی و مدیریت درست مسابقه، تضمینی برای موفقیت نیست.

تیم‌های خود را به ثبات برسانند. گل محمدی با دهوک همچنان درگیر تساوی‌های متوالی است و منصوریان نیز با الطیبه نتوانسته روندی مطمئن در نتیجه‌گیری ایجاد کند. هفته هشتم برای هر دو تیم اهمیت زیادی دارد؛ الطیبه برابر جولان قرار می‌گیرد و دهوک به مصاف المینا می‌رود. بازگشت به مسیر پیروزی، ضرورتی برای جلوگیری از دور شدن بیشتر از اهداف فصل است.